

Passat un temps, un altre temps

Text > LAURA CORTADELLAS, professora de llengua catalana

Foto > CLAUDI VALENTÍ

Al nord-est de la Bisbal d'Empordà, al cim del turó de Marenys, hi trobem l'antic terme de Castell d'Empordà. Fa uns anys, la gent li deia només Empordà. I si anem uns quants segles enrere, l'indret era Sant Martí de Llaneres o, simplement, Llaneres. La construcció d'un castell, a final del segle XIII, va suscitar el canvi de nom. La fortalesa, que avui és un hotel de luxe, tenia la funció de defensar la zona meridional del comtat d'Empúries. Des del 1972, castell i nucli formen part de la Bisbal.

Per arribar a aquest veïnat, cal enfilem-se per la carretera de Castell d'Empordà. El principi d'aquesta estrada

voreja les urbanitzacions que, entre altres ampliacions, mostren com la Bisbal, a poc a poc, es va anar acostant a Castell d'Empordà fins que, a principis dels anys setanta, es va pactar una annexió. La unió es va fer efectiva a canvi d'un seguit de mesures que milloressin la vida al nucli més petit: un punt important va ser fer-hi arribar l'aigua corrent.

Si continuem pujant per la carretera, un cop deixada enrere la urbanització i, un pèl més endavant del Club de Tennis La Bisbal, arribem al capdamunt del monticle. A la nostra esquerra s'alça solemne el castell. Als seus peus, hi ha l'únic carrer del municipi i la principal

concentració de cases. Arreglar aquest sender va ser un segon acord entre els ajuntaments. Al final d'aquesta estreta i inclinada via es veu un arc de pedra que emmarca les impressionants vistes que custodia el turó. Per l'esquerra, Castell d'Empordà limita amb el riu Daró i, per la dreta, hi passa la riera de Vulpellac. Des del cim de Marenys, distingim els pobles de Corçà, Casavells i Matajudaica. Si mirem una mica més a la dreta, trobem Ullastret. Al davant s'estén el pla de Vellesses, i passat el Daró, la plana de Sant Martí de Llaneres.

Si passem de llarg del castell, seguint de nou la carretera de Castell d'Empordà, trobem uns quants masos més disseminats per l'àrea. Encara una mica més endavant, al voral esquerre del camí, hi ha l'església de Sant Martí de Llaneres. Aquest edifici religiós és anterior al castell. Més endavant, el 1601, hi van construir l'ermita de la Mare de Déu del Remei, immediatament

al costat de la fortalesa. En aquest edifici, encara ara, cada segon diumenge d'octubre s'hi celebra una trobada: missa, sardanes i un concurs d'arrossos. El manteniment de l'aplec del Remei va ser un altre acord de l'annexió.

A l'obaga del turó, al voral d'un camí que rodeja la plana agrícola del nord de la Bisbal, hi ha una font que també s'anomena del Remei. Avui en dia està tancada i en un estat més aviat d'abandonament. El castell, en canvi, té aquesta altra vida com a hotel de luxe. Igual que la majoria dels masos, que han estat modernitzats i convertits en ostentoses mansions. Castell d'Empordà continua sent, això sí, un nucli petit. Encara que, entre l'hotel i algun altre habitatge convertit en apartament turístic privilegiat, hi volta força gent. La precarietat i l'aïllament de fa només cinquanta anys han quedat enrere. Ara és una zona cobejada i només a l'abast d'una minoria.